

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всяка неделя — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се помѣщава въ адвокатското писалище на Г-на Ив. Доконъ.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ четвърта страница, а по 5 ст. на първа страница.

За прѣставскитѣ обявления се плаща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Извѣстие.

Съобщаваме на читателитѣ и приятелитѣ си, че редовното излизане на вѣстника ни е гарантирано. Ония отъ тѣхъ, които иматъ да даватъ обявления или извѣстия чрѣзъ нашия вѣстникъ, нека се отнасятъ до печатницата на Г. г. Бакърджи-евъ и Рачевъ, които ще имъ издаватъ редовни квитанции срѣщу внесената стойностъ за публикацията.

Отъ Редакцията.

Настоящия брой испращаме и до нови абонати съ молба, ако не желаятъ да получаватъ вѣстника ни, да ни повърнатъ веднага броя, за да не печатимъ и адреситѣ имъ.

Отъ Редакцията.

Какъвъ е цѣра на злото.

Зловѣщи прѣдчувствия обладаватъ всички. Едно униение, една тѣга се рисува по лицето на всекиго, билъ той търговецъ, занаятчия или земледѣлецъ. Тяжестта на положението еднакво потиска, както единия, така и другия. Прѣдъ гледката на опасността всеки стои загриженъ. А тая опасностъ е много по-застрашителна, отколкото мнозина си иж прѣдставляватъ. Нейнитѣ послѣдствия сж прѣдъ очитѣ ни, и само онзи, въ жилигъ на когото не тече българска кръвъ; само онзи, който е чуждъ на българскитѣ идеали и стрѣмления; само онзи, който се радва отъ народнитѣ ни нещастия, може съ хладнокрѣвие, свойственно на флегматичитѣ, да се радва въ себе си и да стои на страна отъ общитѣ тревоги, отъ общитѣ опасения, които отравятъ спокойствието и на най-равнодушнитѣ. Само такъвъ субектъ може съ вътрѣшно довольство да очаква ужасното бѣдѣще, което, като молния се готви да врѣхлети страната ни, нѣ не и единъ българинъ, на когото сж мили и скъпи интереситѣ, името и честта на отечеството му.

Мало и голѣмо, старо и младо, едно ги плаши, едно ги тревожи — участта на отечеството ни, което една шепа авантюри тласкатъ безвъзвратно къмъ зиналата пропасть. Това съзнание добива по-голѣмо значение, защото на общата участъ сж подчинени и частнитѣ интереси на всички, които признаватъ за свое отечество страната, за освобождението на която се проляхъ потоци братска руска кръвъ.

Прѣдъ тая грозна перспектива, мѣрkitѣ, които взема кабинета на Иванчова за изваждане страната отъ днешното безсходно положение, не само не сж отъ естество да вдѣхнатъ, комуто и да било, нѣкакво довѣрие, а да убиятъ у всички надѣждата за поправяние на забърканитѣ работи. Тия мѣрки, по естеството си, сж едни отъ най-

необмисленитѣ и компрометирующитѣ положението. А съ това заедно испъква на лице още повече некадърността на властующата клика. Наложителний заемъ отъ чиновническитѣ заплати, въ размѣръ на 20, 25 и 30%, е една мѣрка, която прѣдполага ограниченъ умъ и никакви финансови познания. Тя е една несъстоятелна мѣрка, която съ послѣдствията си, ще заплете още повече финансовитѣ функции въ страната. Възможността на такъвъ единъ заемъ допуща, прѣди всичко, у държавата срѣдства да посрѣща дневнитѣ платки. А при сжщесгвущето безпаричие, тя е една язва, много по-опасна отъ многото други. Защото, когато държавата не е въ положение да исплаща редовно заплатитѣ на служащитѣ, какво значение могатъ да иматъ направенитѣ силомъ одържки? Това иде да установи, че днешнитѣ управници се ловятъ въ всеко нѣщо, което имъ дойде на ума, като удавеника у змията. Въ свой дѣлъ пресата указва на лошитѣ послѣдствия отъ тая необмислена мѣрка. Това се повтори и въ пообязателна форма въ оградата на народното събрание. И при все това кървавото болшинство, съ свойственото нему легкомислие, прие на първо четение тоя проектъ, плодъ на некадърни и несмислени управници. Глушитѣ си останяхъ непоправими глупци и нищо повече. Лошитѣ послѣдствия отъ узаконяването на тая мѣрка, установени като бѣлъ денъ, не бѣхъ въ положение да отклонихъ управницитѣ отъ стрѣмлението имъ да иж приведатъ на дѣло.

Узаконяването да се исплащатъ банкнитѣ въ сребро, като се заплаща ажмото, и да се пускатъ въ обръщение още банкноти е втората по-опасна мѣрка, насочена да убие кредитъ и на единственното въ страната ни, ползующе се още съ довѣрие, кредитно учрѣждение — Българската Народна Банка. Това е една комбинация, която не може да намѣри оправданието си въ нищо. И съ това се постигна резултатъ негативенъ. Правителството вмѣсто да помогне на положението, влоши го, защото, вмѣсто да испише вѣжди, извади очи. Какво облекчение може да почувствуватъ отъ това държавнитѣ ни финансии, когато всичкитѣ тия цѣнни книжя ще се внасятъ въ ковчезничествата? Вънъ отъ това и кредита на страната ни се повече оскандалява. Единственния резултатъ, който ще се постигне, е да се все въ външния свѣтъ пълно недовѣрие, както къмъ държавнитѣ ни финансии, така и къмъ Българската Народна Банка. А това изважда на явѣ умопомрачението на днешнитѣ ни управници, които въ всичко се ръководятъ, не отъ разума, а отъ инстинктитѣ си. А тия необмислени мѣрки допушатъ кръгло невѣжество у лицата, които сж се завзели съ ръководение сждбинитѣ на отечеството ни. Слѣдъ като унижихъ България до толкова, щото тя, като просѣкния, да приема, въ знакъ на милостиня, подавания отъ своя князь, и изгубихъ всека надѣжда да прѣдолѣихъ надъ мжчнотийтѣ, управницитѣ ни съ бързи крачки закрачихъ въ пжтя на беззаконията, отгдѣто нѣма връщане.

Да се очаква поправянието на забърканитѣ ни държавни финансии, при ръководение сждбинитѣ на отечеството ни отъ днешнитѣ ни управници, е сѣ едно да се вѣрва, че умрѣлий прѣди години, ще се съживи.

Такава надѣжда не можемъ да възлагаме и на чужденцитѣ, които нищо друго не привѣрзва къмъ отечеството ни, освѣнъ милионитѣ, събирани отъ продажбата на котлитѣ и чергитѣ на ограбенитѣ данкоплатци. Да се допуща възможността на противното, е не само несмислено, нѣ и глупаво. Дѣлата сж на лице. Стига да си припомнимъ узаконяването на фаталнитѣ дѣговори.

Най-послѣ поправянието на държавнитѣ ни финансии не е работа за една партия, която и да била. Тукъ се искатъ взаимни усилия и сериозна работа. Съ общото участие на всички просвѣтени сили въ страната, изважданието на България отъ днешното забатачено положение е възможно. А за това се изисква патриотизмъ, прѣданностъ и усърдие. И колкото злото става по-опасно, толкова и сгропировката, ако не на всички партии, то поне на двѣ-три става по-наляжаще. Че България, отъ освобождението си до сега, не е прѣживѣвала по критически минути, и това не подлежи на съмнѣние. Тѣжкитѣ испитни, на които страната ни, днесъ за днесъ, е подложена, слѣдъ като се повѣри властта всецѣло въ рѣцѣтѣ на най-некадърнитѣ и глупави хора, изисква сгрупировката на партиитѣ, за да се помогне на положението, догдѣто е още врѣме. И, ако съзнанието на тая не-оборима истина, не е въ положение да ги застави да изоставихъ частнитѣ свои каприции и да си подадѣтъ ръка (по виднитѣ наши държавни мѣже), за да се помогне на осечеството ни, догдѣто не е станало късно, тогава по що да сждимъ, че тѣ се борятъ за благо на страната? Да вѣрваме ли на тѣхнитѣ писани програми? А, трѣбва да си го признаемъ, че писанитѣ програми, каквато е и тая на Радославовата партия, която се напечата и по стѣннитѣ календари, явно противорѣчи съ дѣйствителността. Не сж ли прѣдъ насъ дѣлата на тая партия, която въ опозиция ратуваше подъ булото на най-свободолюбивата програма? Дошла на властъ по милостъ отъ Държавний глава, не пролѣ ли кръвъта на невинитѣ избиратели, за да извасили тѣхнитѣ права? Не въздигна ли въ принципъ беззаконията; не стѣпка ли законитѣ въ страната? Съ какво най-послѣ разшири общинското самоуправление? Съ това ли, че още въ първия денъ, слѣдъ поемане властта прѣвзе съ пристѣпъ общинскитѣ управления и назначи за тричленни комиссии най-опозоренитѣ свои съпартизани? Не стрѣля ли по изборитѣ българскитѣ избиратели само да осжществи своитѣ пжкленни планове и да зароби България на нѣмскитѣ банки чрѣзъ узаконяване фаталнитѣ дѣговори, които причинихъ днешното несносно положение? И какви ли още злини не причини на отечеството ни? Това, че програмитѣ на една и друга партия не се схождали, е праздна приказка, защото заслугитѣ на пар-

